

Leven in Verbondenheid (6) Verkeerd verbonden...

De doop is een welsprekend getuigenis: God zoekt de verbondenheid met ons. We mogen verbondskinderen zijn. Dat is de zegen van het verbond: dat God naar ons toekomt en zijn Naam verbindt met ons leven. Maar dit voorrecht is niet het eindpunt, eerder de beginsituatie. Het gaat er in ons bestaan om dat het komt tot een leven in verbondenheid met God in Christus en met elkaar. Dat is niet een vanzelfsprekendheid, maar een vorm van ant-woord-end leven. De Christus die zegt: 'Ik kom bij jou' zegt ook: 'Kom bij Mij' en 'Blijf in Mij'.

Onverbonden

Er bestaat ook het tegendeel: het leven los van God, gecreëerd door de destructieve invloed van de duivel (Gen. 3). On-verbondenheid heeft alles te maken met het kwaad en met de Boze. Door hem zijn mensen vervreemd van God, van zichzelf en van elkaar.

Verkeerd verbonden

Vele mensen herkennen deze onverbondenheid wel en zoeken naar oplossingen in vormen van schijn-verbondenheid. Dat is elke 'verbondenheid' die niet rust in Jezus Christus en in zijn krachtige liefde. Schijn-verbondenheid is een 'wij-gevoel' dat wel goed voelt maar ten diepste oppervlakkig is: wij zijn Groningers, wij zijn allemaal gereformeerd-vrijgemaakt, wij vinden voetballen fijn, wij houden ons tenminste nog aan de norm, wij roddelen fijn met elkaar, wij zijn het eens met elkaar (groepsvorming in de gemeente van Christus is per definitie een uitingsvorm van schijn-verbondenheid). Schijn-verbondenheid is net als on-verbondenheid een creatie van de duivel.

Laat de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Christus Jezus bewaren. -

Paulus in Filippiëzen 4:7

Paulus en de Korintiërs

In 2 Korintiërs 10-13 zoekt Paulus het gesprek en de confrontatie met zijn tegenstanders. Hij doet dat vanuit de zachtmoedigheid en vriendelijkheid van Christus (10:1) en zoekt naar de gehoorzaamheid aan Christus (10:5). In deze veldtocht wordt hij gedreven door het verlangen dat er in de Here wordt geroemd (10:17), maar de tegenstanders roemen in zichzelf (10:12,18). Paulus' doel met alles is: de verbondenheid van de gemeente (als bruid) aan Christus (11:2). Het gaat om de eenvoudige toewijding aan Jezus. Zijn vrees is nu dat het opnieuw komt tot een 'zondeval': dat de satan de gelovigen van Jezus losweekt door hun gedachten af te leiden (11:3) en dat er een andere Jezus wordt verkondigd, een andere geest gaat waaien en een ander evangelie klinkt (11:4).

Onze gedachten

Opvallend is hier dat juist onze gedachten (gezindheid) het aangrijpingspunt voor de satan vormen om ons af te leiden van wat werkelijk belangrijk is: de eenvoudige toewijding aan Christus en daarmee de verbondenheid in Hem. Denken gaat dan ook vooraf aan ervaren en aan doen. Zo zal de satan ook in en rond de gemeente van Jezus alles op alles te zetten om ons te laten denken dat we ware verbondenheid ook wel kunnen vinden in bijvoorbeeld: gezelligheid, streven naar succes, roddel, onafhankelijkheid. Elk wij-gevoel dat niet is gebaseerd op de liefde van Christus wordt door de satan hartelijk omarmd. Daarom is het zo belangrijk om ons denken te laten beïnvloeden en te vullen met Gods eigen Woord en niet met de leugens van de duivel. Want de Boze is de vader van de leugen (Joh. 8:44) en alleen Jezus is de Waarheid (Joh. 14:6).

Drie prikkelende gedachten

1. Streven naar onafhankelijkheid is een signaal van onvermogen om verbondenheid te zoeken en te ervaren.
2. Moralistisch vermaan is vermaan dat niet ontspringt aan verbonden-

Groepsvorming in de gemeente van Christus is per definitie een uitingsvorm van schijn-verbondenheid.

heid met Jezus maar aan eigen gelijk en eigen ethische superioriteit.

3. De satan heeft buitengewoon veel interesse voor onze gedachtenwereld en onze denkpatronen en zal waar hij maar kan invloed uitoefenen.

Bijbellezen:

Paulus en de Korintiërs

Ma. 2 Korintiërs 10:1-18
Di. 2 Korintiërs 11:1-21
Wo. 2 Korintiërs 11:22-33
Do. 2 Korintiërs 12:1-13
Vr. 2 Korintiërs 12:14-21
Za. 2 Korintiërs 13

Bronwater in de kleine groep

a. Het ijs breken

Met welke gedachte heb jij ooit gebroken?

b. Jezus centraal stellen

Lees samen 2 Korintiërs 11:1-5. Wat is kenmerkend voor 'oprechte en zuivere toewijding aan Christus'?

c. Elkaar bemoedigen

Praat samen door over de volgende punten:

- Wat is kenmerkend voor onverbondenheid?
- Herken je groepsvorming in de gemeente als een vorm van schijn-verbondenheid?
- Hoe kunnen we elkaar helpen om onverdeeld toegewijd te zijn aan Christus?
- Bespreek een paar voorbeelden van oppervlakkig 'wij-gevoel' en hoe dat in de plaats kan komen voor ware verbondenheid.
- Waaraan jerken je de grote invloed van satan op ons denken?

Wordt hervormd door de vernieuwing van uw

denken. - Paulus in Romeinen 12:2

Fonteinkerk Haarlem